

Het carnavalt wel mee

Martijn Schoonderwoerd

Vrijdag 4 maart. Onder de rivieren is iedereen al maanden in een carnavalsstemming, maar in het nuchtere Utrecht wordt er gewoon serieus gekaart. De laatste avond van de interne viertallen staat op de agenda. De opstelling van ons team heeft wat werk gekost: Huub is op vakantie en Ed en Edwin (de 'plus' van BCO5plus) moeten extern spelen. Gelukkig is Johan Claesen bereid om met Lauri te spelen.

De eerste wedstrijd is tegen BCO4: Sytze - Ig en Joost - Herman. Gérold en ik trappen af tegen de voorzitter. Onze lijst lijkt niet heel spannend, op twee spellen na. Eerst ga ik down in 2♠ waar ik volgens de spelverdeling tien slagen kan halen. Dat voelt niet goed. Even later besluit ik om in de eerste hand met ♠Q75432, ♥4, ♦64, ♣A762 de gunstige kwetsbaarheid uit te buiten en ik open met 3♠. Dat wordt gedoubleerd en ik ga twee down. Het goede nieuws is dat aan de andere tafel zelfs naar 4♠ wordt geboden, dus dit levert nog vijf IMP op.

Het slechte nieuws is dat dit onze enige impen van de eerste helft zijn. Het spel waar ik down ga in 2♠ kost negen, aangezien Lauri en Johan weliswaar de hartenfit ontdekken, maar er snel achter komen dat de troeven erg beroerd zitten. Gecombineerd met een chronisch gebrek aan azen levert dat al snel 4♥ -3 op.

Al met al staan we er na zeven spelletjes niet goed voor: 25 impen achter. Johan feliciteert de tegenstander zelfs al. De tweede helft laat echter een heel ander beeld zien, meteen beginnend bij spel 1:

Spel 1
N/niemand

♠ QJ8752
♥ 7542
♦ --
♣ 863

♠ 10943
♥ 6
♦ AK1074
♣ KQJ

	N	
W		O
	Z	

♠ A
♥ AQ93
♦ J653
♣ A1094

♠ K6
♥ KJ108
♦ Q982
♣ 752

West	Noord	Oost	Zuid
Gérold	Joost	Martijn	Herman
	pas	1♦ ¹⁾	1♥
3♣ ²⁾	3♥	4♥ ³⁾	pas
5♣	pas	6♦	allen pas

1 = de vuilnisbak van de sterke klaveren, 0+ ruiten

2 = transfer naar ruiten, minstens inviterend

3 = ik heb geloof ik wel een maximum

Herman start, na enig denken, met een kleine klaveren die ik in dummy neem. Ik incasseer ruiten aas, zie het slechte zitsel en nu is het mijn beurt om in de denk te gaan. Ik heb een vaste troefverliezer en ik heb geen vertrouwen in de hartensnit. Crossruffen lijkt ook geen optie met dit troefzitsel. Ik vermoed een 3-5-4-1 zitsel in zuid en ik besluit om Herman zijn aftroever te geven. Tot mijn verbazing bekend hij op nog twee rondjes klaveren. Heeft ie dan een 1-5-4-3 gehad? Onwaarschijnlijk, want dan heeft Joost een zevenkaart schoppen gehad (7-3-0-3) en daar gaat hij in de eerste hand vast niet mee passen. Dan komt het besef dat het volgbod op een vierkaartje is geweest.

De weg naar twaalf slagen is nu duidelijk. Ik incasseer schoppen aas, speel een ruiten naar de tien, troef een schoppen en speel ruiten

aas en ruiten na. Herman moet nu in de hartenvork spelen en op de tweede harten en de laatste klaveren verdwijnen de laatste schoppentjes van West.

Aan de andere tafel opent Noord wel, waardoor de onmiddellijke ruitensnit het afspel iets makkelijker maakt. Gelukkig was het storende werk genoeg om ze uit 6♦ te houden: we winnen elf IMP tegen 5♦ +1.

Direct erna slaan we nog een keer toe. Nou ja, Joost en Herman schieten zichzelf (of elkaar) in de voet en we rapen 500 op tegen 2♦. Het is wel 3NT voor ons, maar ja, die achtkaart fit in harten... Sytze en Ig komen daar wel achter, maar gaan volkomen kansloos down in 4♥. Hup, weer elf IMP en we staan alweer bijna gelijk. Bijna alle deelscores zijn nu in ons voordeel en we winnen de wedstrijd zelfs nog. Niet ruim, maar 42-35 (16-14) is niet waar we tijdens de pauze op hadden gerekend. Of op hadden durven hopen, zelfs.

De tweede wedstrijd van de avond spelen we tegen team Hart: Paul - Joop en Theo - Jan Prins. Deze wedstrijd biedt minder spektakel. Ik bega wel een blunder: ik heb ♠AK32, ♥A3, ♦Q96, ♣AQ72 en zie Gérold met 1♦ openen. Een paar biedrondjes later weet ik dat hij een gebalanceerde hand heeft (11-13) met drie schoppens en drie of vier hartens. Ik zou nog wat verder kunnen neuzelen, maar daar word ik vast niet veel wijzer van. Het is natuurlijk alleen maar slam als hij een maximum heeft en daar is de kwantitatieve 4NT voor uitgevonden, toch? In plaats daarvan knal ik echter (veel te lomp) meteen 6NT. In slag twee ben ik al down. Tien terechte impen verlies.

David Burn heeft zijn eigen variant op de Law of Total Trumps. Deze luidt:

"When you are declarer, the total number of trumps held by your side should be greater than the total number of trumps held by your opponents."

Oftewel: zorg ervoor dat de tegenstanders niet met meer troeven aan het spel beginnen dan jij en dummy samen.

Een dubbele overtreding (!) van deze wet:

Spel 25
N/OW

♠ KQ102 ♥ Q1063 ♦ 63 ♣ A102	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Z</td></tr> </table>	N	W O	Z	♠ 54 ♥ 52 ♦ AQJ87 ♣ 9543 ♠ J97 ♥ J97 ♦ 1094 ♣ KQJ8
N					
W O					
Z					

West	Noord	Oost	Zuid
--	1NT ¹⁾	pas	pas
2♣ ²⁾	pas	2♥	allen pas

1 = 14-16

2 = Landy

West	Noord	Oost	Zuid
--	1♣ ¹⁾	1♦	pas
1NT	pas	pas	2♣ ²⁾
allen pas			

1 = 2+

2 = die klaveren zullen toch wel echt zijn?

Mis.

Nog een dubbele misser ontstaat op spel 15, waar Lauri en Johan in een kansloos slam verzeilen, waar bij ons aan tafel per ongeluk in 3♠ wordt gestopt. In plaats van de verwachte tien impen winst moeten we er nu ineens zeven inleveren. Als later nog een 4♥ gemaakt wordt die down moet, is het pleit beslecht: we verliezen met 11-34 (9-21).

Groots was het allemaal niet, maar ach, het carnavalt wel mee...